

СТРАТИФІКАЦІЯ ФАКТОРІВ КАРДІОВАСКУЛЯРНОГО РИЗИКУ У ХВОРИХ З ПОДАГРИЧНОЮ НЕФРОПАТІЄЮ

Франчук М.В., Франчук У.Я.

Науковий керівник - Сміян С. І., д.мед.н., проф.

*Тернопільський державний медичний університет імені І.Я.Горбачевського,
кафедра внутрішньої медицини №2*

Актуальність проблеми. Сьогодні відсоток хворих на подагру з супутнім ураженням нирок в Україні та за її кордонами невпинно зростає, тому актуальним є дослідження, що проводяться в ракурсі стратифікації факторів ризику розвитку нефропатії при подагрі. Вчені виявили взаємозв'язки між гіперурикемією і розвитком ураження нирок. Вважається, що рання діагностика підвищення рівня сечової кислоти і адекватна гіпоурекімічна терапія удосконалять профілактику і лікування нефропатії. Раніше зібрана інформація щодо тубулоінтерстиціальних ушкодженнях при подагрі зараз доповнюється даними про клубочкове ураження, причиною якого є ендотеліальна дисфункція з наявністю резистентності до інсуліну. Сучасний стан проблеми полягає в тому, що гіперурикемія відіграє роль незалежного чинника ризику розвитку хронічної хвороби нирок.

Метою нашої науково-дослідницької роботи була оцінка ліпідного спектру крові у хворих на подагру, залежно від наявності, чи відсутності подагричної нефропатії.

Матеріали і методи. Для реалізації поставленої мети, нами було обстежено 100 хворих на подагру, віком від 39 до 72 років, серед яких усі були чоловіки. Хворі розподілені на дві групи: до першої групи увійшли пацієнти з подагричною нефропатією (32%), до другої – хворі на подагру без ураження нирок (68%). Отримані дані оброблені за допомогою персонального комп'ютера та програми Microsoft Office Excel 2003.

Результати дослідження та обговорення. Було встановлено, що тривалість захворювання становила в середньому 11,78 років у хворих на подагру з ураженням нирок та 8,82 років у хворих на подагру без ураження нирок. При тривалості захворювання більше 10 років ризик ураження нирок в 4 рази більший, ніж при тривалості захворювання до 10 років. У обстежених хворих з подагричною нефропатією показники високого та дуже високого рівня кардіоваскулярного ризику переважають майже у 2 рази частіше, ніж у хворих на подагру без супутнього ураження нирок.

Висновок. Хворі на подагру з супутнім ураженням нирок (подагричною нефропатією) демонструють більші рівні сечової кислоти в поєднанні з більш важким перебігом основного захворювання та довшою тривалістю захворювання, з переважанням високого та дуже високого рівня кардіоваскулярного ризику.